

[Sønderby]

ning. Det er områder, vi viser alt for lidt interesse i de projekter, vi er i gang med, og det skal vi nok gøre mere ved, samtidig med at vi prøver at hjælpe ulandene med at udrydde sulten ved hjælp af produktion af fødevarer.

Men tilbage til de hjemlige problemer! For godt 100 år siden mistede vi Sønderjylland – men jeg kan da sige, at vi er kommet tilbage igen! – og dengang lancerede Dalgas udtrykket: »Hvad udad tabes, det må indad vindes.«

Landbrugs- og skovarealerne øgedes, he-dearealerne blev opdyrket, enge og moser drænet, og det dyrkede areal var i 1938 ca. 3,8 mill. ha. 76 pct. af arealet var altså dækket af landbrug og skovbrug. Dette areal er senere blevet reduceret med ca. 500.000 ha.

Når vi nu snakker hektarer i dag og prøver at finde ud af, om naturen har brug for mere, om miljøet har brug for mere, synes jeg nok, det skal siges, at byudvikling, byanlæg, lufthavne m.v. har taget en bid af den danske jord på 500.000 ha, og der er i alt fald hverken plads til planter, levesteder for fugle eller andet i det område.

Vi kan glæde os over, at skovarealet i den samme periode er øget og nu udgør 11 pct. af det samlede areal, men det er langt fra nok til at klare forbruget, og der ligger jo også nogle tiltag i regeringens redegørelse, som vil forstærke skovarealet.

Men selvfølgelig har landbruget også slidt på miljøet. Der er sket en teknisk udvikling, som radikalt har ændret driftsmetoderne, og helt naturligt er der en voksende bekymring for disse ændringers indflydelse på miljøet. Derfor indførte vi også en ekstra formålsparagraf i den ny landbrugslov sidste år om, at der skal tages hensyn til det omgivende miljø, samtidig med at vi sikrer en udvikling i de mindre bysamfund, og i denne forbindelse har landbruget i allerhøjeste grad trukket i den rigtige retning, men hvis vi ikke passer på, vil vi få en udvikling i de mindre bysamfund, der sætter alt i stå.

De, der så Karen Blixen-filmen søndag aften, vil vel heller ikke ønske, at den måde, vi så de høstede på, og det udbytte, de havde af denne høst, er det stade, vi skal tilbage til.

Vi kan så spørge: hvad kan vi gøre for at tilgodese miljøinteresser i den fremtidige landbrugspolitik? Her mener Venstre, at regeringens redegørelse om marginaljorder pe-

ger på nogle væsentlige elementer: at vi skal sikre og bevare udyrkede og ekstensivt dyrkede arealer, og at vi skal beskytte særlig miljøfølsomme områder som vandløb, søer, naturarealer og enge.

Endelig kan det blive aktuelt helt at opgive eller i alt fald at reducere produktionen på nogle enkelte tørre, sandede områder, der ikke kan vandes, men dette må ske i meget nær koordination med de sociostrukturelle forslag, som EF arbejder med. Det vil nemlig være helt uacceptabelt både for brugeren og for ejeren af dem og for samfundet, hvis ikke dette sker i et snævert samarbejde og på lige fod med det, der sker i de andre EF-lande. Hvis der bliver behov for at nedsætte produktionen med enten 20, 40 eller 60 pct., ja måske helt op til 100 pct., må det være nøje sammenkædet med det, der sker i de andre EF-lande. Det vil være til skade for hele udviklingen herhjemme og også for eksporten, hvis disse ting ikke følges ad, og det kan yderligere berøre landmandens økonomi i negativ retning. Hvis fru Dorte Bennedsen og andre have været til mødet i går, ville de i hvert fald også have hørt noget om det.

Der ligger også i Folketinget forslag fra landbrugsministeren om alternative produktionsmetoder, økologisk landbrug og andre ting, der passer udmærket ind i spørgsmålet om en mere miljøvenlig landbrugsproduktion.

Det er for Venstre vigtigt, at denne omstilling i produktionen beror på den enkelte landmands overvejelser og samtidig sikrer en bevarelse af befolkningsgrundlag og aktivitet i landdistrikterne.

Vi er tilfredse med, at der er nedsat et hurtigtarbejdende udvalg under Landbrugsministeriet med det formål at gennemføre EFs sociostrukturelle foranstaltninger samt se på, hvilke ændringer der er behov for i lovgivningsarbejdet.

Med hensyn til de to første punkter, de miljømæssigt interessante områder, peger regeringen på en række forslag, som Venstre kan støtte. Vi vil også gerne se på forslagene om bræmmer ved større offentlige vandløb samt beskyttelse af naturtyperne. Men der er så mange uopklarede spørgsmål, at vi vil vente med at kigge på det, til vi kommer i udvalget. Jeg synes dog nok, at når fru Dorte Bennedsen udtrykte ønske om at bruge disse bræmmer til campingpladser og lignende, vil